

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. De lumine gratiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

December.

*Eis tibi legem has regulas observandi in tuis
Communionibus, idque juxta prudentis direc-
toris dictum.*

Panem nostrum quotidianum da nobis
hodie. *Luc. 11. 3.*

Si quotidianus est, cur sumis post an-
num? accipe quotidie, quod tibi quoti-
die prodest. *Ambr.*

DIES XIX.

De Lumine Gratiae.

I.

Gratia est Lumen, quod Deus nobis ac-
cedit, ad mentem nostram illustran-
dam, & tenebras, quas peccatum in ea
diffundit, expellendas. Cum JESUS
Christus principium sit Gratiae, Pater lu-
minum appellatur, vel potius Lumen
ipsum. *Ego sum Lux mundi.* Gratia est
participatio luminis istius increati, & ra-
dius quidam ex hoc justitiae sole proge-
diens. Effectus luminis corporei mira-
biliter nobis exprimunt effectus hujus lu-
minis spiritualis. Lumen noctis tenebras
dissipat; Gratia dissipat tenebras peccati.
Quicunque in tenebris ambulat, in peri-
culo

culo versatur singulis momentis cadendi, December.
vel errandi. Quicunque lumine gratiae il-
lustratus non est, nullum ferè gressum mo-
vet, qui lapsus non sit. Si toties cadis,
si toties aberras, inde provenit, quod du-
cem non habeas gratiam. Aliquoties lu-
men gratiae fulguris instar transit, neque
tamen magnos progignere effectus inter-
mittit: *Illuxerunt coruscationes tuæ orbi* Psalm. 76.
terræ. Tale lumen fuit, quod S. Paulum v. 19.
circumdedidit, & ad Christi agnitionem
perduxit: *Circumsulxit eum lux.* Aliquo-
ties hoc lumen constantius est: quale fuit
illud, quod Magis apparuit, eosque ad
Christum perduxit. Ah! quories con-
tigit, ut lumen gratiae te illuminaret, &
urgeret? & quoties ei restitisti?

II. DEUS aliquoties ipsem & solus
derekente, hoc lumen, cum nihil minus
cogitatur, profert, quin aliquo utatur
objecto. *Spiritus DEI,* inquit Servator, Joan. 3. 8.
spirat, ubi vult; & nescitis, unde veniat, &
quod vadat. Aliquoties hoc lumen venit,
occasione boni alicujus exempli, unius
sententiae in concione aliqua perceptae, à
casu quodam adverso, qui alteri cuiquam
contigit, à salutari quadam afflictione,
quam Deus nobis immisit. Quories ob-
venere tibi hujusmodi gratiae, & quoties

T
eas

Décember. eas neglexisti , vel etiam contempsisti ? Hoc lumen plerumque nobis conceditur, quia illud petimus ; nec id acciperemus, si non peteremus. Ah ! possemusne hoc nimirū petere ? Deus aliquoties id nobis impertit , cùm id non quærimus , imò tunc , cùm fugimus. Si hoc lumen me non quæsiſſer , cùm id fugerem , vénifſetne , mi Deus , mihi in mentem , ut ad te me converterem ? Hoc lumen aliquoties novas nobis veritates aperit : talis est illa, quæ magnos peccatores ad bonam frugem reduxit , qui his perversitatibus immerſi non erant , nisi , quia in grandi veritatum salutem ſpectantium ignorantia vitam trāduxēre. Aliquoties veritates iſtas clariſ nobis proponit , ut majori in nos vi polleant , & hominem ad virtutem impellant , qni eas quidem cognoverat , nec tam penetrārat.

III. Hoc lumen gratiæ , ſimul ac nobis certa quædam objecta detegit , alia eorum nobis abscondit ; quemadmodum ſtellæ , quæ dum nobis pulchritudines cœli oſtent , terræ venustatem nobis occultare videntur. Sic lumen hoc gratiæ , eo ipſo tempore , quo nobis ob mentis oculos ponit ingentia commoda , quæ in virtutis via occurrunt , abscondere nobis , vel certe

im-

impedire videtur, quò minus attendamus December,
ad difficultates, quæ exercitio virtutis
sociatæ sunt. Hoc menti nostræ quæ-
dam objecta, veluti magna, alia, ut mo-
dica proponit. Hoc nobis monstrat sub-
limitatem Dei, & eorum, quæ ad De-
um referuntur, rerum nempe non visibi-
lium, & æternarum. Hoc efficit, ut o-
mnia ista magna nobis videantur, & ut
nihil præter hæc magni à nobis æstimerur.
E contrario alia imminuit, ut mundum,
eius bona, voluptates, honores; facit-
que, ut hæc omnia nobis modicum quid
esse credantur. Id, quod mundus ma-
gnum esse sibi persuadet, homini, cuī
hoc lumen fulget, nihil est. Si mundū
sublimitates te fascinant, & mentis ocu-
los perstringunt, inde oritur, quòd hoc
lumine non illustreris; non quòd id tibī
non luxerit, sed quòd oculos eidem oc-
cluseris, ne ab eo illuminareris.

Frequenter à Deo pete cum cœco illo Evan-
gelico: Domine, ut rideam: illumina me di-
vinis tuis luminibus.

Lux venit in mundum; & dilexerunt
homines magis tenebras, quam lucem.
Joh. 3. 19.

T 2

Deus

December.

Deus est lumen, & sine illo tenebrae:
si ab illo recesseris, in tuis tenebris perma-
nebis; si accesseris, non de tuo lucebis.
Augustin.

DIES XX.

De Ratione Casus Adversos
recte sufferendi.

I.

ADversa pati malum non est, cum;
Servator noster asseveret, beatos esse,
qui ea patiuntur; sed grande malum est
ea non bene pati. Non est malum, cru-
cibus onerari, cum ad crucem portandam
Christus nos obliget; sed ingens malum
est, crucis non patienter perferrere. Cru-
ces sunt thesaurus ille Evangelicus, sed
thesaurus absconditus, quem pauci ho-
mines inveniunt; vel potius, quem to-
tus mundus invenit; quis enim est, qui
crucibus careat? sed eorum pauci fructum
ex eis percipiunt; quod eorum pretium
ignorent. In cruce, inquit vir quidam
Sanctus, invenitur salus, in cruce vita, in
cruce protectio ab hostibus, in cruce infuso
superna suavitatis, in cruce robur mentis, in
cruce

*Imit. Chri-
stil. 2. c. 12.*